

מ"ת 7543/12/14 - מדינת ישראל נגד יעקב אהרון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 7543-12-14

01 ינואר 2015

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

בעניין:

המבקשת:

נגד

המשיב:

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה

יעקב אהרון (עציר) ע"י ב"כ עו"ד בן יהודה ועו"ד אורלי
אמוץ

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע וכן עבירת הצתה.

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לסיום ההליכים.

נסיבות האירוע, כנלמד מכתב האישום, מייחסות למשיב, כי ביום 19.11.14, בסמוך לשעה 22:30, יחד עם שניים אחרים, הגיעו בסמוך למכללה האקדמית אשקלון, לאחר שהחנו את רכבו של המשיב, רכב דייהטסו (להלן: "הרכב"), בסמוך למקום, כשבתוך הרכב שני מכלים שהכילו דלק.

בסמוך לאחר מכן, התקרבו המשיב והאחרים אל המבנה וזרקו לעבר חלון המבנה בקבוק זכוכית שהכיל חומר דליק ובקצהו מטלית בד בוערת וזאת מתוך כוונה להצית את המבנה. כתוצאה מהאירוע נופצה שמשות החלון שבמקום, האש התפשטה על קיר המבנה ועשן החל להתמר מהחלון. המשיב והאחרים החלו להימלט מהמקום בריצה לכיוון הרכב החונה.

עד ראיה שעבר במקום, באקראי, ברכבו, הבחין באש ובמשיב והאחרים כשהם נמלטים מהמקום לעבר הרכב ודיווח על כך למוקד המשטרה, במקביל נסע ברכבו בעקבות המשיב ואחרים וכאשר אלה התקרבו אל הרכב קרא לעברם לעצור. בעקבות צעקתו של עד הראיה, החלו המשיב והאחרים בריצה לכיוון שכונת מגורים בסמוך, מתוך כוונה להימלט.

המשיב נעצר בהמשך על ידי שוטרים שהוזעקו למקום.

ב"כ המשיב טען, כי ספק אם נסיבות האירוע עונות על הגדרת "הצתה". לטענתו, עיון בתמונה המתעדת את מקום האירוע מלמדת לכל היותר על סימני פיח על קיר המבנה מבלי שקיימים סימנים לנזקים נוספים למעט אותם שברי בקבוק תבערה שנמצאו בסמוך לקיר המבנה. מלבד סימני הפיח על הקיר החיצוני של המבנה אין בנמצא סימנים לנזקים נוספים.

טען ב"כ המשיב, כי ככל שנזרק בקבוק תבערה, הוא נזרק על החול ולא אל עבר המבנה ועל כן לא גרם להצתה.

עוד טען ב"כ המשיב, כי אין בחוות דעת המומחה, המצויה בחומר הראיות, הקובעת קשר סיבתי הסתברותי לאירוע ההצתה, על בסיס עדות לחומר מאיץ שנתפס ברכב המשיב, כדי לבסס קביעה בדבר קיומו של הקשר הסיבתי הנדרש, מאחר ולטענתו, ג'ריקן הדלק, שנתפס ברכב המשיב, שימש את המשיב לצורכי נסיעה ברכב, בהעדר מדד דלק תקין ברכבו.

ב"כ המשיב לא חלק על העובדה כי בזירת האירוע נמצאה כפפה ממנה נלקחה דגימת DNA התואמת למשיב וכי בתוך רכב המשיב נתפסו כפפות אולם לטענתו לא זוהו שרידי חומר דליק על ידיו של המשיב או על בגדיו ועל כן אין לייחס לו את מעשה זריקת בקבוק הדלק כנטען.

עיון בחומר החקירה מבוסס בעיקרו על עדותו של עד ראיה אשר הבחין בשלוש דמויות, גברים כהי עור, הרצים מכיוון קיר מכללת אשקלון, כשעל הקיר והחלון המצוי בו, בערה אש וסימני עשן שחור יצאו מתוך החלון שעל הקיר.

עד הראיה סיפר גם אחר המרדף שביצע אחר השניים וכן אודות כוונתם להיכנס לרכב הדיהטסו, שאלמלא קריאתו לעברם לעצור, היו נכנסים לרכב ונמלטים מהמקום.

אין חולק, כי הרכב שייך למשיב. ברכב נמצאה כפפת גומי ובה סימני DNA התואמים למשיב. ברכב נמצאו ג'ריקנים של דלק.

המשיב והשניים האחרים בקשו לשמור על זכות השתיקה ולא מסרו כל גרסה בנדון.

גרסת המשיב, אשר באה מפי בא כוחו, לפיה החזיק ג'ריקן דלק ברכבו, למקרה חירום, בהעדר מד דלק ברכבו, הינה גרסה דחוקה למדי. ראשית היא לא נשמעה מפי המשיב, שכאמור בחר לשמור על זכות השתיקה, ובאה לראשונה מפי בא כוחו במהלך הדיון בפניו. שנית, כעולה מחומר החקירה, הג'ריקאנים, שניים במספר, נמצאו במושב האחורי של הרכב ולא בתא המטען, כפי שצפוי היה כי ימצאו, אם אכן שימשו את המשיב למצבי חירום. הימצאות הג'ריקאנים במושב הרכב מלמדים לכאורה על שימוש שנעשה מקרוב בג'ריקאנים.

אשר להצתה, סבורה אני כי קיימת תשתית ראיתית, לכאורה, אשר יש בה כדי לבסס הרשעת המשיב בעבירה זו. עדות הראיה של עד הראיה מהווה נדבך מהותי בנדון אליה מתווספת חו"ד מומחה. כפי שציינתי לעיל, עד הראיה מספר על אש ועשן שחור שיצאו מתוך החלון שעל קיר המבנה.

העובדה כי תוצאת נזקי ההצתה אינם גדולים אין בה כדי לקעקע את מהות מעשה ההצתה.

שתיקת המשיב והאחרים יש בה אך כדי לחזק התשתית הראייתית.

בהינתן האמור אני קובעת, כי קיימת תשתית ראייתית להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

העבירה המיוחסת למשיב מגלמת חזקת מסוכנות סטטוטורית ובהתאם מקימה עילת מעצר.

בהינתן האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ה, 01 ינואר 2015, במעמד הנוכחים.